

TENISOWE

Oprowadzał zespół 26. Baran
St. Duparmier
J. Falt
Sędzią głównym St. Noste

Zup Nysa
ZBPK • LUTY • 1976

ABY COŚ POLUBIĆ TRZEBA TO POZNAĆ !
 ABY CZYMS SIĘ PASJONOWAĆ TRZEBA TO UPRAWIAĆ !
 TENIS PRZESTAŁ BYĆ SPORTEM MILIONERÓW I STAŁ SIĘ SPORTEM MILIONÓW !

Największe osiągnięcia Polskiego Tenisa:

- Rok 1937 - Wicemistrzostwo Jadwigi Jędrzejowskiej w finale WIMBLEDONU
 - Wicemistrzostwo Jadwigi Jędrzejowskiej w finale FOREST HILLS
- Rok 1939 - Międzynarodowe Mistrzostwa Francji /OPEN PARIS/
 na kortach ROLAND GARROS w Paryżu:
 - zwycięstwo w finale debla /razem z francuską Mathieu/
 - wicemistrzostwo w finale singla
- ? - ? - Wojciech Fibak

Turnieje tenisowe o najwyższej randze na świecie -

TC /TRIPLE CROWN/ - WIMBLEDON, FOREST HILLS, OPEN PARIS,

o randze pozostałych turniejów decyduje suma nagród do zdobycia:
 kategoria „AA” - suma nagród ponad 100 tys. \$, kategoria „A” - 75 -
 - 100 tys. \$, kategoria „B” - 50 - 75 tys. \$

Klasyfikacja GRAND PRIX - Międzynarodowej Federacji Tenisowej oparta
 jest na punktach zdobytych w poszczególnych turniejach przez danego
 tenisistę.

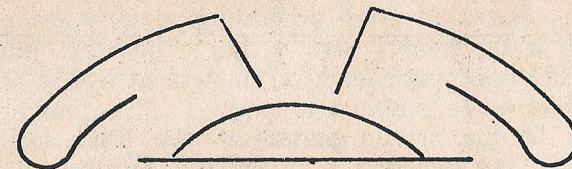
Turnieje punktuje się następująco: /w nawiasie debel/

	"TC"	"AA"	"A"	"B"
zwycięzca	120 /24/	80 /16/	60 /12/	40 /8/
finalista	80 /18/	60 /12/	45 /9/	30 /6/
1/2 fin.	60 /12/	40 /8/	30 /6/	20 /4/
1/4 fin.	80 /6/	20 /4/	15 /3/	10 /2/
1/8 fin.	15 /3/	10 /2/	7 /1/	6 -
1/16 fin.	7 /1/	5 -	3 -	--
1/32 fin.	3 -	--	--	--

w 1975 i 1976 roku w klasyfikacji Grand Prix triumfował argentyńczyk
 Guillermo Vilas.

**SŁOWNICTWO TENISOWE POCHODZENIA
 ANGIELSKIEGO**

- bekhend (ang. backhand) - uderzenie z lewej
 cross (ang. cross) - uderzenie kierujące piłkę po przekątnej
 kortu
 czop (ang. chop) - piłka podcięta ruchem rakiety z góry w dół
 (ruch podobny do rąbania drzewa), piłka otrzymuje ro-
 tację wsteczną
 debel (ang. double) - gra dwóch par
 dropszot (ang. dropshot) - piłka krótka, padająca tuż za siatką,
 z rotacją wsteczną, dzięki której po odskoku „siada” na
 ziemi, nisko się odbija lub cofa się do tyłu
 forhend (ang. forhand) - uderzenie z prawej
 gem (ang. game) - gra; minimum 6 gemów składa się na seta
 lift (ang. lift) - rotacja w kierunku do przodu nadana piłce przez
 pociągnięcie strunami rakiety od dołu ku górze w momencie
 uderzenia
 lob (ang. lob) - piłka przelatująca wysokim łukiem nad siatką
 meczbol (ang. match-ball) - ostatnia, decydująca w meczu,
 - piłka do rozegrania
 net (ang. net) - piłka, która przeszła na stronę przeciwnika
 dotknąwszy siatki
 passing-szot (ang. passing-shot) - piłka celowo mijająca gracza
 plasing (ang. placing) - dokładność, precyzja, zagrania
 return (ang. return) - odbicie piłki z podania przeciwnika
 serwis (ang. service) - podanie
 set (ang. set) - określona część meczu tenisowego
 singel (ang. single) - gra pojedyncza
 slajs (ang. slice) - uderzenie podcinające piłkę i nadające jej
 rotację wsteczno-boczną
 smecz (ang. smash) - odpowiedź na loba, uderzenie piłki znad
 głowy ruchem zbliżonym do ostatniej fazy podania
 stop-wolej (ang. stop-volley) - odpowiednik dropszota, z tym
 że piłka odbita jest w locie
 wolej (ang. volley) - uderzenie piłki przed zetknięciem się jej
 - z nawierzchnią kortu w obrębie pola gry

I. Kort tenisowy

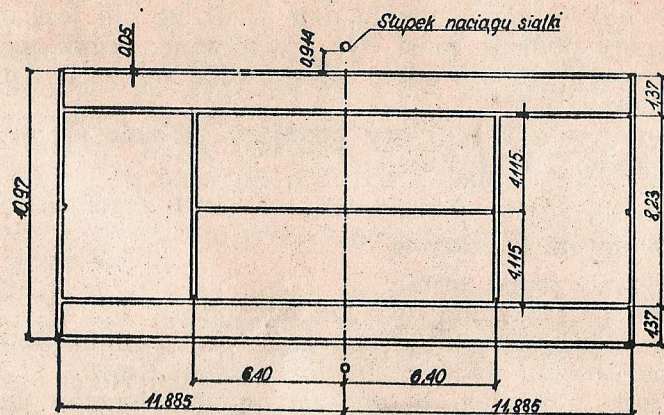
Kort tenisowy to prostokąt o wymiarach jak na rys. 1. Jest on podzielony przez siatkę na dwie połowy. Siatka zawieszona jest na metalowej linie umocowanej na dwóch słupkach o wysokości 1,07 m, umieszczonych z obu stron kortu na zewnątrz linii bocznych w odległości 0,9 m od nich. Wysokość siatki w środku kortu wynosi 0,914 m; w miejscu tym powinna być ona ściągnięta w dół taśmą przymocowaną do kortu. Linie wyznaczające kort należą do pól, które otaczają.

II. Rozpoczęcie gry

- 1) Zawodnicy ustawiają się po obu stronach siatki; ten, który pierwszy podaje (serwuje) nazywa się podającym, drugi odbierającym.
- 2) Zawodnicy losują między sobą, który z nich będzie miał prawo wyboru podania, odbioru lub strony kortu. Wygrywający losowanie wybiera jedną z tych 3 możliwości, przegrywający — jedną z 2 pozostałych.

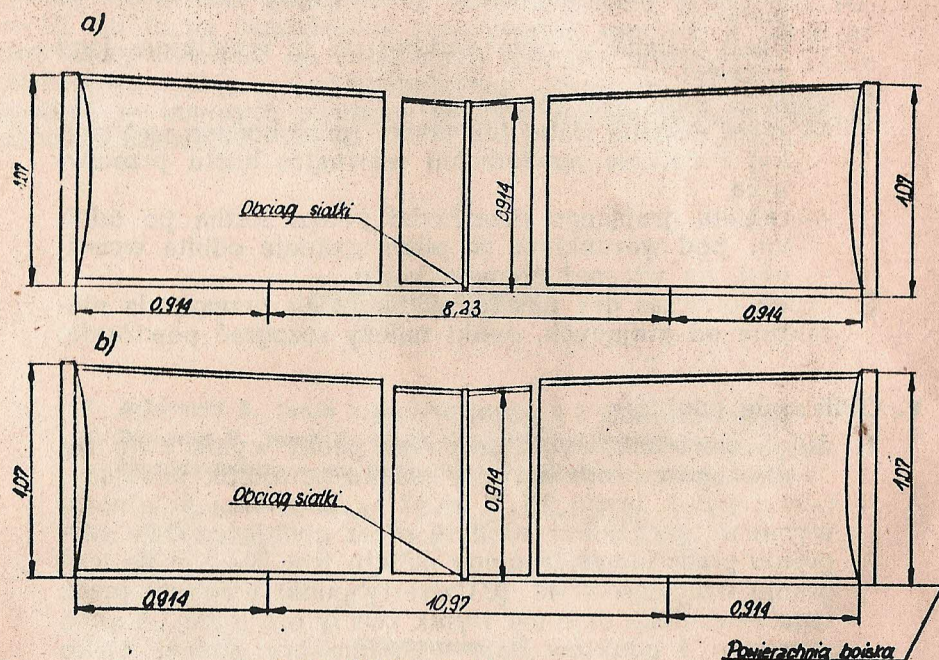
III. Podanie i odbiór piłki

- 1) Podanie musi być wykonane w sposób następujący: podający stoi poza linią końcową kortu między przedłużeniem linii środkowej (prostopadłej do siatki), a linią boczną. Z tego ustawienia następuje wyrzut piłki i uderzenie jej rakiętą zanim spadnie na kort.
- 2) Podającemu nie wolno jest, podczas wykonywania podania, zmieniać swego miejsca przez chodzenie lub bieganie oraz przekraczać lub dotykać linii końcowej kortu.
- 3) Podający ustawia się do podania, stając na przemian po lewej i prawej stronie kortu (zaczyna z prawej) i kieruje piłki po przekątnej. Zmiana podania następuje po rozegraniu gry (gema).
- 4) Podanie jest złe, jeżeli następuje wykroczenie przeciwko punktom 1, 2 lub 3, albo jeśli podający nie trafi w piłkę, usiłując ją uderzyć.
- 5) Po pierwszym złym podaniu podający ma prawo wykonać z tej samej strony kortu jeszcze jedno podanie. Jeśli i ono jest nieudane następuje wtedy strata punktu.
- 6) Powtórzenie podania następuje także (nawet wtedy, gdy jest to już drugie podanie), gdy piłka podana dotknie siatki, taśmy górnej lub taśmy środkowej a następnie trafi w prawidłowe pole podania, lub gdy podanie zostało wykonane zanim przeciwnik gotów był do gry.

Rys. 1. Plan kortu tenisowego

4. Wszystkie wymiary w (m) mierzone w osiach linii

Rys. 2 Siatka tenisowa
a - do singla b - do debla

Przebieg taśmy

- 7) Jeżeli odbierający podanie daje znak, że nie jest przygotowany podanie musi być powtórzone. Jeżeli jednak odbierający próbuje odbić piłkę uważa się, że był przygotowany.
- 8) Po rozegraniu każdej gry podający zmienia się w odbierającego i odwrotnie.

IV. Punkty wygrane i stracone

- 1) Gracz traci punkt jeżeli:
  - wykonuje kolejno dwa złe podania,
  - nie odbije piłki na stronę przeciwnika zanim dotknie ona kolejno dwukrotnie powierzchni kortu,
  - odbije piłkę tak, że dotknie ona powierzchni kortu poza liniami kortu przeciwnika,
  - odbije piłkę z powietrza nie trafiając w kort przeciwnika, nawet gdy znajduje się poza kortem,
  - dotknie czymkolwiek siatki, gdy piłka jest w grze,
  - odbije piłkę z powietrza zanim przejdzie ona ponad siatką,
  - piłka będąca w grze dotknie go (z wyjątkiem jego rakiety).
- 2) Odbicie piłki jest dobre gdy:
  - piłka dotknie siatki lub taśmy (przechodząc nad siatką) i dotknie powierzchni wewnątrz kortu przeciwnika,
  - rakieta grającego przechodzi ponad siatką po odbiciu, pod warunkiem, że piłka zostanie odbita wcześniej, na własnej połowie kortu.
- 3) Jeżeli podczas gry nastąpi jakakolwiek przeszkoda niezależna od grających, punkt należy rozegrać powtórnie.

V. Obliczanie punktów

- 1) Jeżeli zawodnik wygra pierwszy punkt wynik zwie się 15 dla tego zawodnika; gdy jest to zawodnik podający, pełny wynik brzmi 15:0, gdyż w pierwszej kolejności wymienia się punkty zdobyte przez podającego. Po wygraniu przez niego drugiego punktu jest 30:0, a po wygraniu trzeciego — 40:0. Czwarty punkt wygrany przez tego zawodnika daje mu wynik zwany grą (gem). A więc wygranie 4 punktów daje wygranie gry, jednak tylko wtedy, gdy przeciwnik uzyskał najwyżej 2 punkty.

Jeżeli zawodnicy uzyskali po 3 punkty (40:40) i w tej sytuacji zawodnik podający wygra punkt, to stan gry określa się jako „przewaga podającego” (w odwrot-

nej sytuacji byłaby „przewaga odbierającego”). Dopiero wygranie punktu przy własnej przewadze daje zawodnikowi rozstrzygnięcie gry na jego korzyść. Remisowy stan gry po wygraniu przez obu zawodników po 4 i więcej piłek określa się jako „równowagę”.

- 2) Grający, który pierwszy wygra 6 gier wygrywa seta z tym, że musi on mieć co najmniej 2 gry więcej niż przeciwnik. Wtedy to, od stanu 5:5, gra trwać powinna aż do uzyskania przez któregośkolwiek zawodnika 2 gier przewagi.

Uwaga: w kategoriach dzieci i młodzików nie wymagana jest dwugemowa przewaga, a więc set może zakończyć się wynikiem 6:5 (o ile regulamin zawodów nie mówi inaczej).

- 3) Po każdej pierwszej i nieparzystej grze seta zawodnicy zmieniają się stronami kortu.
- 4) Zawodnik wygrywający 2 sety rozstrzyga mecz na swoją korzyść.

Te kilka słów o przepisach gry stanowi minimum wiadomości, które nasz podopieczny powinien sobie przyswoić. Pozwoli mu to na samodzielne rozgrywanie spotkań, a także na dojrzały stosunek do oglądanych meczów tenisowych. Takie poglądowe lekcje — ukierunkowana obserwacja ciekawszych spotkań — stanowić powinny jeden z elementów wyszkolenia młodego tenisisty.

BIBLIOGRAFIA

1. Bełdowski Z. Tenis i jego tajemnice S i T Warszawa 1970.
2. Polański M. Panuś M. Tenis Łuczniczo - S i T Warszawa 1975.
3. Instant tennis - am. podręcznik tenisowy - w tłumaczeniu.

